

Ebenezer Erskine

Het koninkrijk van God binnen de ziel van de mensen

(2^e preek)

Luk. 17:21. Want ziet het koninkrijk Gods is binnen ulieden

In de behandeling van deze tekst hebben wij:

- I. De toestand en de regering van het hart onderzocht, voordat het koninkrijk Gods daar wordt opgericht.
- II. Enig onderzoek gedaan naar de natuur van dit koninkrijk Gods, waarvan gezegd wordt, dat het binnen ons is.
- III. Onderzocht waarom het een koninkrijk, en wel het koninkrijk Gods genoemd wordt; en zo zijn wij tot ons
- IV. vierde punt gekomen: Hoe en welke wijze dit koninkrijk wordt opgericht in de ziel.

De apostel geeft ons hiervan verslag in 2 Kor. 10:4,5, onder het begrip van een grote koning, die met zijn legers een inval doet in het land van een vijand, zijn vestingen belegert, en hem met geweld van wapenen tot zijn gehoorzaamheid terugbrengt: "Want de wapenen van onze krijg zijn niet vleselijk, maar krachtig door God, tot nederwerping van de sterkten. Omdat wij de overleggingen ternederwerpen en alle hoogte, die haar verheft tegen de kennis Gods, en alle gedachte gevangen leiden tot de gehoorzaamheid van Christus." Waarin wij tot opheldering van de stof, die wij onder handen hebben deze weinige dingen kunnen opmerken:

1^e De staat en toestand van het hart en de ziel des mensen, wanneer God er door de kracht van Zijn Woord en Geest op aanvalt om daar Zijn koninkrijk op te richten, is een staat van vijandigheid, als met sterkten, muren en hoge torens en bolwerken versterkt tegen alle aanvallen, die er op gedaan kunnen worden. Ongeloof, onkunde, hoogmoed, inbeelding, vleselijk wijsheid en beleid, en dergelijke, zijn de sterkten, die de duivel in het hart van de mens tegen God en tegen de kracht van Zijn Woord heeft gebouwd. De zondaar is door de natuurlijke verdorvenheid zo verdorven, dat hij geheel aan de zijde van de duivel staat; hij heeft een verbond gemaakt met de dood, en een verdrag met de hel. Zo komt het, dat, wanneer de dienaars van het Evangelie, volgens hun lastbrief, de batterijen van de wet tegen hun verdorvenheden beginnen te richten, en nauw op hen aanhouden om hun geliefde afgoden te treffen, luid roepende en hen niet sparende, zij in woede ontsteken en hen als hun vijanden aanmerken.

2^e Wij mogen letten op de benaming, die aan het werk van de evangeliedienaars wordt gegeven. Het wordt een krijg genoemd, en indien wij getrouw zijn aan hetgeen ons is toevertrouwd, aan God en aan de zielen van de mensen, dan hebben wij op menige hete slag met de

begeerlijkheden en verdorvenheden van de mensen te rekenen. Wij zullen dan ook gewoonlijk zien, dat de getrouwe dienaars van Christus het mikpunt van de boosaardigheid van de hel en haar gezanten zijn; in een tijd van vervolging wordt de kracht van de strijd voornamelijk tegen hen gericht; zij kunnen er vast op rekenen, dat alle werktuigen van de hel tegen hen zullen worden aangewend. om hen en hun bediening te verwoesten. Soms en gewoonlijk tracht de vijand door smaad en laster hun naam te bezoedelen, om daardoor hun bediening nutteloos te maken. Soms trachten zij die te weerspreken door op hun leer te vitten, evenals de Farizeeën de leer van Christus deden. Soms kwellen zij hen met vervolgingen voor hun gerechtshoven wegens ongehoorzaamheid aan hun zondige wetten, evenals het Joodse Sanhedrin de apostelen van Christus deed. Soms vervolgen zij hen ter dood toe, zoals wij dat in Christus en velen van Zijn profeten onder het Oude en het Nieuwe Testament bewaarheid zien. En wat is toch de reden, dat getrouwe dienaren dus het mikpunt van de vijandigheid van de wereld zijn? Dit is de reden, dat zij de strijd hebben aangeboden tegen de begeerlijkheden en de verdorvenheden van de wereld, en "dat zij door hun getuigenis hen, die op de aarde wonen, pijnigen; daarom doen zij de getuigen krijg aan (Openb. 11:7) en doden hen, en werpen hun namen uit als kwaad, en hun dode lichamen op de straten," om zowel van hen als van hun getuigenis bevrijd te worden. Omdat zij soms met deze en dergelijke tegenstand te strijden hebben, worden zij er soms door de zwakheid van de natuur toe gebracht, met Jeremia uit te roepen; "Wee mij, mijn moeder, dat u mij gebaard hebt! een man van twist, en een man van krakeel, den gansen lande" (Jer. 15:10).

3° Wij hebben hier het doel van deze krijg in welke de dienaars van het Evangelie gewikkeld zijn. Het is niet om mensen te verderven, of de wereldse belangen van mensen te verwoesten, maar om hun zielen zalig te maken, door hen te bevrijden uit de slavernij en dienstbaarheid van de duivel, en van hun begeerlijkheden, en hen te brengen tot de vrijheid van de kinderen Gods, of, zoals de apostel het in het slot van het 5^e vers uitdrukt: "alle gedachte gevangen te leiden tot de gehoorzaamheid van Christus", Zondaren zijn gevangenen van de duivel, die hij rondleidt in de ketenen van hun eigen begeerlijkheden, en zij hebben de slavernij van de duivel zo lief, dat het gedichtsel van de gedachten huns harten alleen boos is, en dat ten allen dage. Het doel nu van de strijd van de dienaars van Christus is, de gevangenen vrijheid uit te roepen, hen te bevrijden uit hun slavernij, en hen terug te leiden tot hun oude trouw en gehoorzaamheid aan de Koning der koningen en Heere der heren. Daartoe zetten wij de bazuin van de wet aan de mond, om zondaren te waarschuwen voor het gevaar waarin zij verkeren, als zij in de dienst van de duivel blijven; en doen wij het liefelijk geklank van de bazuin van het Evangelie horen, door de heerlijke volheid, gepastheid en uitnemendheid van Christus, en de liefde Gods tot verloren zondaren door hem, te verkondigen; opdat wij door deze mensenzelen en touwen van liefde, "iedere gedachte van hun harten gevangen mogen leiden tot de gehoorzaamheid van Christus, en van God in hem, als hun enige Rechter, Koning, Behouder en Wetgever" (Jes. 33:22).

4° Hier zijn de wapenen, die de dienaars van het Evangelie moeten gebruiken, om in het koninkrijk van de satan in te vallen, om zijn gevangenen te bevrijden; en die wapenen zijn niet vleselijk, niet zinnelijk waarneembaar vleselijk. Wij hebben van onze grote Meester geen gebod ontvangen, om de oorlogen van Zijn koninkrijk te voeren met de Paapse en Mohammedaanse wapenen van vuur en zwaard. Christus heeft Zijn volgelingen nooit geleerd, dat zij van geweld van wapenen gebruik moeten maken, om koningen te onttronen en koninkrijken omver te werpen, om Zijn regering in de wereld op te richten. Toen Petrus het zwaard voor hem trok gaf Hij bevel het in de schede te steken, want "allen, die het zwaard nemen zullen door het zwaard vergaan." Gelijk de wapenen van onze krijg niet zinnelijk waarneembaar vleselijk zijn, zo zijn zij ook niet zedelijk vleselijk. De overwinning van zielen tot de gehoorzaamheid van Christus geschiedt niet door wijsheid van woorden, een schone rede en menselijke welsprekendheid;

gelijk sommige predikanten in onze tijd, die naar de kansel gaan, voorgevende om Christus te prediken en Die gekruisigd, doch die in plaats van dat te doen zich beijveren om de oren en de verbeelding van de mensen te kittelen met een geklingel van schone woorden, dorre heidense zedenpreken of op zijn best blote wettische onzin uitkramen. Deze keren met hun voorwaarden en vereisten het Evangelie van Christus om in een op nieuwe leest geschoeid werkverbond, evenals de Farizeeën van ouds, die de sleutel van de kennis wegnamen, en in plaats van het Evangelie van de zaligheid voor arme verloren gaande zondaren te openen, die toesluiten; die daar zelf niet ingaan, en degenen, die ingaan zouden, niet laten ingaan. Ik zeg, het koninkrijk van Christus werd door zulke wapenen als deze nooit bevorderd, De wapenen, die de getrouwe leraars gebruiken zijn niet vleselijk maar geestelijk, namelijk het "Woord Gods, hetwelk is het zwaard des Geestes." (Hebr. 4:12) "Want het woord Gods is levend en krachtig, en scherpsnijdender dan enig tweesnijdend zwaard, en gaat door tot de verdeling van de ziel en des geestes, en der samenvoegselen en des mergs, en is een oordeler der gedachten en van de overleggingen van het hart." Beide wet en Evangelie worden hier genomen onder het begrip van een zwaard; deze zijn hun twee sneden:

1. De wet, in haar geestelijkheid en uitgebreidheid, hardheid en gestrengheid gepredikt, is een wapen, dat gebruikt moet worden om het koninkrijk van de duivel neer te beuken. Wel is er een wijze van de wet te prediken, die het koninkrijk van de satan nooit zal schaden; de zedenleer van Senéca en Plato hebben nooit iemand tot het Christendom bekeerd. De Farizeeën predikten het volk de wet, maar zij namen haar geestelijkheid weg en bepaalden zich tot de blote letter waardoor de mensen zich gingen inbeelden, dat zij door hun eigen gehoorzaamheid zalig konden worden en zo vestigden zij zich op een zandgrond. Zal men de wet zodanig prediken, dat de sterkten van de satan worden neergeworpen, dan moet men haar prediken zoals Christus het deed, voornamelijk in zijn bergrede, door in haar geestelijkheid in te gaan, zoals zij de harten en gewetens van de mensen doorzoekt, en door aan te tonen hoe zij door de minste zondige gedachte of woord de eeuwige toorn en wraak onderhevig worden, volgens die uitspraak: (Gal. 3:10) "Vervloekt is een iegelijk, die niet blijft in al hetgeen geschreven is in het boek der wet, om dat te doen." Door zo de wet te prediken sterven de mensen aan de wet; wordt de zonde bovenmate zondig, wordt zij weer levendig en vertoont zij zich in haar helse kleur. Daardoor sterft de zondaar aan alle bevassing van zijn eigen bekwaamheid, sterkte, of gerechtigheid, en zo is de wet een tuchtmeester om ons tot Christus te leiden, opdat wij uit het geloof mogen gerechtvaardigd worden.

2. Een ander wapen, of een scherpte van het zwaard van Gods woord, is het Evangelie van de genade van God door een vleesgeworden God, een gekruisigden Christus. De apostel zegt: "Doch wij prediken Christus de Gekruisigde, den Joden wel een ergernis, en den Grieken een dwaasheid, maar hun, die geroepen zijn, beiden Joden en Grieken, prediken wij Christus de kracht Gods, en de wijsheid Gods." "Ik heb niet voorgenomen iets te weten onder u, dan Jezus Christus, en Die gekruisigd." Met dit wapen deden de apostelen van Christus een inval in het koninkrijk van de duisternis van de duivel, waardoor de afgoden van de heidense volken werden neergeworpen, de orakelen of godsspraken van de duivel tot zwijgen werden gebracht, zijn slaven en aanbidders tot de gehoorzaamheid van Christus werden overgebracht, en de Mozaïsche bedeling uit haar hengsels werd gelicht. Het is dan ook niets dan een ijdele hersenschim, waarin alle ware kennis van de godsdienst en van het Christendom gemist wordt, wanneer men denkt dat men door andere middelen het belang van Christus in de zielen van de mensen zou kunnen bevorderen. Hier wordt ons gezegd, dat deze wapenen van Wet en Evangelie machtig zijn door God. Zij zijn niet machtig door onze welsprekendheid, of door de uitnemendheid van het middel; neen, neen, Paulus mag planten, en Apollos nat maken, maar God geeft de wasdom; alles hangt af van de medewerkende kracht van de Geest des Heeren:

"Niet door kracht, noch door geweld, maar door Mijn Geest zal het geschieden, zegt de Heere der heirscharen" (Zach. 4:6). "Wij hebben deze schat in aarden vaten, opdat de uitnemendheid der kracht zij Godes en niet uit ons" (2 Kor. 4:7).

3. Wij mogen ook letten op de heerlijke uitwerkingen van het gebruik van deze wapenen des Woords, het geschut van het koninkrijk van Christus. Wat werken zij door de Geest Gods uit? Zij werpen sterkten ter neer; zij werpen de overleggingen ter neer, en alle hoogte, die zich verheft tegen de kennis Gods, en zij leiden alle gedachte gevangen tot de gehoorzaamheid van Christus. Wij zullen hier weer kort opmerken:

[1.] Het voornaamste doel, dat beoogd wordt door het geschut van het Evangelie, dat aan de dienaars en gezanten van Christus is toevertrouwd. Het is tweëerlei:

- (1.) Om de kennis van God mee te delen.
- (2.) Om hen tot gehoorzaamheid van Christus te brengen.

(1.) Om hen tot de kennis van God te brengen: "En dit is het eeuwige leven, dat zij U kennen, de enige waarachtige God, en Jezus Christus, Die Gij gezonden hebt." De zondaren hebben alle zaligmakende kennis van God, van Zijn natuur, van Zijn wil, van Zijn volmaaktheden, verloren, zodat zij vervreemd zijn van het leven Gods door de onwetendheid, die in hen is. Het doel nu van de openbaring van het Evangelie is God bekend te maken zoals Hij in Christus de wereld met Zichzelf verzoenende is; Zijn Naam bekend te maken, dat Hij is "de Heere HEERE, God, barmhartig en genadig, lankmoedig en groot van weldadigheid. Die de weldadigheid bewaart aan vele duizenden, die de ongerechtigheid en overtreding en zonde vergeeft;" opdat zij, wetende "de dierbaarheid van Zijn goedertierenheid, toevlucht zullen nemen onder de schaduw van zijn vleugelen."

(2.) Een ander doel van de openbaring van het Evangelie is zondaren te brengen tot de gehoorzaamheid van Christus, en van God in hem. God heeft Zijn Christus als Koning gezalfd over Sion de berg Zijner heiligheid. Hij heeft alle vlees bevolen naar hem te horen; hem te gehoorzamen; de wet en al de ontdekkingen van het hart Gods van hem te ontvangen. Het is Zijn wil, dat allen "de Zoon zullen eren, gelijk zij de Vader eren", en daartoe "heeft Hij Hem ook uitermate verhoogd, en heeft Hem een Naam gegeven, welke boven allen naam is, opdat in de Naam van Jezus zich zouden buigen alle knie dergenen, die in de hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn: en alle tong zou belijden, dat Jezus Christus de Heere zij, tot heerlijkheid Gods des Vaders" (Filip. 2:9-11). Wanneer nu deze oogmerken van de openbaring van het Evangelie zijn bereikt, is de overwinning des Heeren, en is het koninkrijk Gods in de ziel opgericht.

[2.] Wij mogen hier ook acht geven op de krachtige tegenstand, die ontmoet wordt in het brengen van de zondaar tot de kennis van God en de gehoorzaamheid van Christus. Er zijn sterkten, overleggingen, hoogten, en zwermen van ongehoorzame gedachten.

(1.) Door de sterkten moeten wij, naar mijn gedachte, voornamelijk de erfzonde verstaan. Zij wordt sterkten genaamd, in het meervoud, omdat zij zetelt in elk vermogen en in elke genegenheid. en wegens de vele sterkten, die de erfzonde in het hart heeft, zodat zij, wanneer zij, uit de ene toevlucht van de leugens wordt uitgedreven, zich in een andere terugtrekt en daar op de loer gaat liggen. Zij wordt sterk genoemd wegens haar voordelige ligging, namelijk in het hart; zij wordt in Rom. 7:20-23 genoemd: "de zonde, die in ons woont; een wet in onze leden." Zij zetelt in het verduisterd verstand, het bedrieglijk hart, de weerstrevige wil, het dichtgeschroeiende geweten, de ongeregelde hartstochten en genegenheden Zij is sterk, omdat zij door de natuurlijke ontvangenis en geboorte, in onze natuur gegrond is: "Ziet, ik ben in ongerechtigheid geboren, en in zonde heeft mij mijn

moeder ontvangen." Zij is sterk wegens haar ondoordringbare natuur, waarom zij een stenen hart wordt genoemd, bestand tegen de aanvallen zowel van goedertierenheid als van recht: (Jer. 5:3) O Heere, zien uw ogen niet naar waarheid? Gij hebt ze geslagen, maar zij hebben geen pijn gevoeld; Gij hebt ze verteerd, maar zij hebben geweigerd de tucht aan te nemen; zij hebben hun aangezichten harder gemaakt dan een steenrots; zij hebben geweigerd zich te bekeren.

- (2.) In het hart van de mens zijn overleggingen of redeneringen, die zich verzetten tegen de oprichting van het geestelijk koninkrijk in het hart. Wanneer de wijze waarop God genade schenkt en zaligmaakt geopenbaard wordt; wanneer de verborgenheid van de Drie-eenheid, drie Personen in een God; de verborgenheid van de vereniging van de twee naturen in de Persoon Christus; de verborgenheid van de wedergeboorte en heiligmaking door de Geest van Christus, en van de rechtvaardigmaking door toegerekende gerechtigheid zonder de werken van de wet; de verborgenheid van het leven van het geloof in de Zoon van God, en van vereniging met Hem door het geloof, en van het uit Zijn volheid ontvangen van genade voor genade, worden geopenbaard; ik zeg, op het horen van deze en dergelijke bovennatuurlijke verborgenheden, zal de vleselijk rede opvliegen en zeggen: Hoe kunnen deze dingen geschieden? Zij kunnen niet in de smaak vallen van de verdorven rede, de wijsheid Gods is dwaasheid bij de mens. Zo komt het, dat wij in onze dagen een stel predikanten hebben gekregen, die al de bovennatuurlijke verborgenheden van het Evangelie verwerpen; zij stellen hun verdorven rede tot richtsnoer van de openbaring, en alles wat hun rede niet kan bevatten, dat moet als een stuk geestdrijverige onzin, of mystieke godgeleerdheid, die niemand begrijpen kan, aan kant gezet; zich uitgevende voor wijzen, zijn zij dwaas geworden. Een op de rede gegronde godsdienst schijnt, zoals Thomas Halyburton opmerkt, in onze tijd en ons geslacht de ondergang van de godsdienst te zullen zijn.
- (3.) De apostel spreekt hier over hoogten in het hart, die zich verheffen tegen de kennis van God, en de inkomst van dit geestelijk koninkrijk, waardoor ik voornamelijk de hoogmoed, ijdelheid en inbeelding van het hart van de mens van nature versta, dat zich allicht zal uitlaten, zoals die van Laodicéa deden, zeggende: (Openb. 3:17) "Ik ben rijk, en verrijkt geworden. en heb geens dings gebrek;" zoals die trotse Farizeeër, die bij zichzelf zeide: "O God, ik denk u, dat ik niet ben gelijk de andere mensen; ik vast tweemaal per week, ik geef tienden van alles wat ik bezit." Elk mens zit in zijn natuurstaat op een hoge ingebeelde troon van eigenwaan. Hij waant, dat hij wijs is, hoewel hij als het veulen eens woudezels geboren is; hij heeft hoge gedachten van zijn eigen gerechtigheid door de wet, hoewel die niet beter is dan vuile voddën; hij meent, dat hij sterk en bekwaam is, om te doen wat Gode welbehaaglijk is, hoewel hij van zichzelf niet bekwaam is iets goeds te denken, als uit zichzelf; hij heeft hoge gedachten van zijn volheid, hoewel hij ellendig, jammerlijk, arm, blind en naakt is, hij waant dat hij rein en heilig is, rein in zijn ogen, hoewel hij van zijn drek niet gewassen is. Dit zijn hoogten, die zich verheffen tegen de oprichting van het koninkrijk Gods in de ziel.
- (4.) Er zijn zwermen van opstandige gedachten, elke dag, ieder uur, elk ogenblik, die opborrelen uit de bron van de verdorvenheid in het hart; deze huisvesten in de ziel; elke gedachte en elke overlegging is alleen boos, en voortdurend boos; elke bedenking van het natuurlijk hart is vijandschap tegen God en daarom een daad van opstand tegen het gezag van Christus. Zo ziet u wat een sterke tegenstand er in het hart is tegen de oprichting van dit koninkrijk.

[3.] Wij kunnen hier ook zien welk vonnis in een dag van Gods heikracht over deze alle wordt uitgevoerd, wanneer Christus Zijn troon komt oprichten. Sterkten worden afgebroken; overleggingen en redeneringen worden terneer geworpen voor de voeten van de goddelijke openbaring; hoge en trotse inbeeldingen worden geslecht, en opstandige gedachten worden teruggeleid tot de gehoorzaamheid van Christus. Ziet in de volgende bijzonderheden de wijze waarop dit wordt uitgewerkt in de oprichting en de onderhouding van het koninkrijk Gods in de zielen of de harten van de mensen:

- (1.) God, de openbaring van het Woord met de kracht des Geestes doende gepaard gaan, beukt en schudt het fundament van de sterkten van de zonde en het eigen ik in het hart zo, dat het steenachtig hart, dat tevoren onvermurwbaar scheen te zijn, binnen in de mens begint te schudden en te beven, en door een gevoel en bevatting van de toorn Gods begint uit te roepen: "Wat zal ik doen om zalig te worden?" "Is mijn woord niet alzo, als een vuur, spreekt de Heere, en als een hamer, die een steenrots te morzel slaat?"
- (2.) Er wordt, als het ware, een venster geopend in de donkere kerker van het hart, waardoor een lichtstraal inkomt, en wel een tweërlei lichtstraal.
  - 1^e Een straal van het licht van de wet, waardoor het hels gebroed, dat in de ziel is, en de toorn van een oneindig God, die gereed staat neer te vallen en haar tot gruis te vermalen, ontdekt worden.
  - 2^e Een straal van het licht van het Evangelie, welke Christus in zijn heerlijke volheid en uitnemendheid ontdekt, als in elk opzicht gepast voor de behoefte van de ziel: (2 Kor. 4:6) "Want God, die gezegd heeft, dat het licht uit de duisternis zou schijnen, is Degene, Die in onze harten geschenen heeft, om te geven verlichting der kennis der heerlijkheid Gods in het aangezicht van Jezus Christus."
- (3.) Christus in het hart ontdekt zijnde, wordt de ziel opgeëist om zich over te geven en hem in te laten als "de Heere der heirscharen, de Koning der ere, de Heere geweldig in de strijd"; waarop de ijzeren zenuw van de wil gebogen wordt; de koperen deuren en de ijzeren grendels, waarmee het hart de Heere buitensloot, worden door de arm des Heeren in stukken gebroken, en de ziel wordt zo gewillig om hem in te laten, dat zij roept: "Doe Hem de poorten der gerechtigheid open, want zalig is Hij, die komt in de naam des Heeren, om ons zalig te maken."
- (4.) Christus komt door Zijn Geest in en neemt het hart in bezit, als Zijn tempel en woning, zeggende wat Hij van het Sion van ouds zeide: "Dit is mijn rust tot in eeuwigheid, hier zal ik wonen, want ik heb ze begeerd. Ik zal mijn Geest geven in het binnenste van u." En zo worden wij gebouwd tot een woonstede Gods in de Geest. "Indien iemand Mijn stem zal horen en de deur opendoen, ik zal tot hem inkomen, en Ik zal met hem avondmaal houden, en hij met Mij."
- (5.) In het hart gekomen zijnde herstelt Hij de breuken, en richt weer op wat aan haar is afgebroken door de zonde en de satan, terwijl zij in hun bezit was. Dan gaat Hij het huis voorzien van Zijn Eigen huisraad en Hij versiert het daarmee, zodat de ziel, die tussen de potten, of tussen twee rijen van stenen lag, wordt "als vleugelen ener duif, overdekt met zilver, en welker vederen zijn met uitgraven géluwen goud", en als "des Konings dochter, geheel verheerlijkt inwendig" (Psalm 68:14 en Psalm 45:14).
- (6.) De duivel, de zonde, en het eigen ik onttroond zijnde, wordt een nieuwe regering ingesteld; Christus wordt tot Koning gezalfd en uitgeroepen; Zijn wetten worden inwendig

afgekondigd, en niet alleen afgekondigd, doch zoals ik reeds eerder zeide, zij worden als met een ijzeren griffel in het hart geschreven en gegrift. De wet van het geloof, om geloofd, en de wet van de geboden, om gehoorzaamd te worden, als de enige regel des levens, op welke heel de ziel Amen zegt. O, dit en dat, elk gebod en elke belofte "is een getrouw woord, en aller aanneming waardig."

- (7.) De ziel, aldus overwonnen en gevangen geleid zijnde tot de gehoorzaamheid van Christus, wordt nieuwe voorrechten en vrijstellingen deelachtig, van welke sommige dadelijk in haar bezit komen, en andere door de eed Gods en Zijn genadige belofte verzekerd zijn. De zonde wordt dadelijk vergeven, haar schuld betaald, en alle vroegere verplichtingen tot toorn worden ingetrokken: "Ik, Ik ben het, Die uw overtreding uitdelg, om Mijnentwil, en Ik gedenk van uw zonden niet." De persoon van de mens wordt aangenomen uit kracht van zijn vereniging met Christus, de Heere onze gerechtigheid: (Ef. 1:6) "Hij heeft ons begenadigd in de Geliefde." Hij heeft een nieuwe naam ontvangen; eertijds was zijn naam een kind van de duivel, een overtreder van de baarmoeder af, doch nu ontvangt hij de nieuwe naam van een zoon, een kind Gods, en dit is "een eeuwige naam, die niet uitgeroeid zal worden" (Jes. 56:5). "Zo velen hem aangenomen hebben, die heeft Hij macht gegeven kinderen Gods te worden." Hij wordt een erfgenaam des koninkrijks: "En indien wij kinderen zijn, zo zijn wij ook erfgenamen, erfgenamen Gods, en mede-erfgenamen met Christus" Nu zegt God tot de mens: "Alles is uwe, en gij zijt van Christus, en Christus is van God." Hij wordt toegelaten tot de gemeenschap en de omgang met God, Vader, Zoon en Heilige Geest: "Ik zal met hem avondmaal houden, en hij met Mij." De Heere zegt tot de mens: "Eet vrienden, drinkt, en wordt dronken, o liefste." De ziel wordt "in het wijnhuis gevoerd, en de liefde is Zijn banier over haar," en zij kan enigermate zeggen: "Deze mijn gemeenschap is met de Vader, en met Zijn Zoon Jezus Christus." Een koninklijke wacht wordt rondom de ziel gezet; de wacht van de goddelijke eigenschappen en een wacht van engelen om haar te verdedigen: "Rondom Jeruzalem zijn bergen; also is de Heere rondom Zijn volk, van nu aan tot in der eeuwigheid. De Engel des Heeren legt zich rondom degenen, die Hem vrezen, en rukt ze uit." De eersteling en het onderpand van de erfenis van de heerlijkheid is hem gegeven: "In welke gij ook, nadat gij geloofd hebt, zijt verzegeld geworden met de Heilige Geest der belofte, die het Onderpand is van onze erfenis."
- (8.) De oorlog wordt verklaard aan alle andere heren en liefhebbers, behalve Christus, en zij worden als overweldigers en schenders van Zijn koninkrijk en Zijn voorrechten behandeld: "Zou ik niet haten, Heere, die U haten? En verdriet hebben in degenen, die tegen u opstaan? Ik haat ze met volkomen haat, tot vijanden zijn zij mij." Christus, aldus, als een heerlijk Overwinnaar, het hart in bezit genomen hebbende, bewaart de ziel tot de einde toe, zeggende: "Ik zal u niet begeven, en Ik zal u niet verlaten. Vertrouwt ditzelve, dat Hij, Die in u een goed werk begonnen heeft, dat voleindigen zal tot op de dag van Jezus Christus", wanneer Hij u Zijn Vader zal voorstellen zonder vlek of rimpel, of iets dergelijks.

V. Ons vijfde punt was u enige van de uitstekende hoedanigheden en eigenschappen van dit koninkrijk Gods in het hart op te noemen.

Wij hebben er vier bij elkaar in Rom. 14:17, waar de apostel zegt: "Want het koninkrijk Gods is niet spijs en drank, maar rechtvaardigheid, en vrede, en blijdschap door de Heilige Geest."

1^e Hij doet ons weten, dat dit koninkrijk niet van een vleselijke maar van een geestelijke natuur is; want het is niet spijs en drank. De lieden van de wereld, wier deel in dit leven is, roepen uit: "Wat zullen wij eten? Wat zullen wij drinken? Waarmee zullen wij ons kleden? Wie zal ons het goede van deze wereld doen zien?" Doch de mens, die het koninkrijk Gods binnen zich heeft, is

ingenomen met geestelijke en eeuwige dingen; hij "aanmerkt niet de dingen, die men ziet, maar de dingen, die men niet ziet." Hij heeft een spijs om te eten, die de wereld niet weet, want het voedsel van dit koninkrijk is het verborgen manna, hij "eet het vlees en drinkt het bloed van de Zoon des mensen." De heerlijke verborgenheid van de vleeswording en de voldoening van Christus, door het geloof beschouwd en toegepast, verschaft hem menige zoete maaltijd, waarvan de wereld niets weet.

2° De apostel zegt ons, dat het een koninkrijk is van rechtvaardigheid. Overal waar God regeert, "zijn gerechtigheid en gericht de vastigheid Zijns troons." Wanneer Hij in het hart van een zondaar komt, maakt Hij, dat hij zich onderwerpt aan de toegerekende gerechtigheid van Christus, Hem erkent en bij die liefelijke Naam noemt, waarvan geschreven staat: (Jer. 30:16) "En deze is, die haar roepen zal, DE HEERE ONZE GERECHTIGHEID." Dan plant Hij door Zijn Geest een beginsel in van inhangende rechtvaardigheid tot heiligmaking, welke op de mens inwerkt, dat hij zich benaastigt heilig te zijn in al zijn wandel, zodat voor de Heere heilig te zijn het schone kenteken en de livrei van het koninkrijk wordt.

3° Het is een vreedzaam koninkrijk, of liever, een koninkrijk des vredes: "het koninkrijk Gods is niet spijs en drank, maar gerechtigheid en vrede." Deze worden liefelijk samengevoegd in Jes. 32:17: "En het werk der gerechtigheid zal vrede zijn, en de werking der gerechtigheid zal zijn gerustheid en zekerheid tot in eeuwigheid." Wat een kalmte brengt het in de ziel te weeg, wanneer God, op de toerekening van de gerechtigheid van Christus, tot de ziel zegt: "Zo is er dan nu geen verdoemenis voor degenen, die in Christus Jezus zijn, omdat het recht van de wet in Hem vervuld is." Al de stormen van de verschrikkingen van de wet worden dan tot zwijgen gebracht, en maken plaats voor een aangename kalmte, en wat een rust en stilte verwekt het in de ziel, wanneer zij genade ontvangt om in eenvoudigheid en oprechtheid Gods in de wereld te verkeren: (Psalm 119:165) "Die Uw wet beminnen hebben grote vrede, en zij hebben geen aanstoot;" (Gal. 6:16) "En zovelen als er naar deze regel zullen wandelen, over dezelve zal zijn vrede en barmhartigheid, en over het Israël Gods." Hun vrede is als een rivier, en hun gerechtigheid als de baren van de zee. Deze vrede is zo'n groot deel van het koninkrijk Gods van binnen, dat wij in de Schrift zien dat de heiligen weigeren die weg te werpen, zelfs niet om de machtigste vorsten te behagen, zoals in het geval van de drie jongelingen. En wanneer zij te eniger tijd door ontederheid losgelaten zijn, zodat de vrede van het koninkrijk binnen hen verstoord werd, zoals wij kunnen zien in het geval van David, wiens vrede verbroken was door zijn doodslag en overspel, in de zaak van Uria en Bathseba; hoe brulde en schreeuwde hij, alsof al zijn beenderen verbrijzeld waren: (Psalm 51:10) "Doe mij vreugde en blijdschap horen, dat de beenderen zich verheugen, die Gij verbrijzeld hebt." (Psalm 32:3,5) "Toen ik zweeg werden mijn beenderen verouderd in mijn brullen de ganse dag; want Uw hand was dag en nacht zwaar op mij, mijn sap werd veranderd in zomerdroogte. Sela!"

4° Het is een zeer verblijdend koninkrijk. "Het koninkrijk Gods is niet spijs en drank; maar rechtvaardigheid, en vrede, en blijdschap door de Heilige Geest." Zolang dit koninkrijk, ik bedoel het werk van de genade in het hart, voorspoedig is, en in zijn zuiverheid en kracht gehandhaafd blijft, wordt in iedere hoek van het koninkrijk een atmosfeer van blijdschap en vrolijkheid gezien, en is de blijdschap van de ziel gelijk men zich verblijdt in de oogst, of, gelijk men verheugd is, wanneer men de buit uitdeelt na een overwinning. Zolang de beken van de zuivere rivier van het water des levers, voortkomende uit de troon Gods, en des Lams, de ziel bevochtigen is het koninkrijk van binnen verblijd: (Psalm 46:5) "de beekskens van de rivier zullen verblijden de stad Gods;" en het is zo'n blijdschap waarbij geen smart wordt gevoeld, terwijl het hart van de goddelozen ook in het lachen smart heeft, en hun gejuich en vreugde slechts voor een ogenblik is. Doch hier is het anders; voor hen, die het koninkrijk Gods binnen

zich hebben, is er voortdurende grond van blijdschap en gejuich. Daarom zijn er deze en dergelijke bevelen en nodigingen aan de rechtvaardigen: "Verblijdt u in de Heere, en verheugt u, gij rechtvaardigen. en zingt vrolijk, alle gij oprechten van harte. Verblijdt u in de Heere allen tijd; wederom zeg ik u: verblijdt u."

5° Het is een verborgen koninkrijk, daarom wordt het "de verborgen mens des harten" genoemd (1 Petrus 3:4). De wijze van zijn oprichting is een verborgenheid, gelijk Christus tot Nicodemus zegt: "De wind blaast waarheen hij wil, en gij hoort zijn geluid, maar gij weet niet van waar hij komt, en waar hij heengaat: alzo is een iegelijk, die uit de Geest geboren is." De wijze van zijn bestaan en instandhouding is een verborgenheid, want het wordt onderhouden door een onzichtbare gemeenschap tussen Christus in de hemel en de arme ziel op aarde. Dit koninkrijk "behoudt het Hoofd Christus, uit hetwelk het gehele lichaam, door de samenvoegselen en samenbindingen voorzien en samengevoegd zijnde, opwast met goddelijke wasdom." De zaken van dit koninkrijk zijn zo'n verborgenheid voor de blinde wereld, dat zij zich verwonderen over hetgeen de gelovige doet, wanneer hij de belangen van het koninkrijk Gods binnen hem najaagt. "Ik ben velen als een wonder geweest," zegt David, doch Gij zijt mijn sterke toevlucht"; zij zijn dan ook tot op deze dag, tot tekenen en tot wonderen in Israël.

6° Het is een zeer liefelijk en verrukkelijk koninkrijk, buitengewoon heerlijk en prachtig; en geen wonder, want het is "de liefelijkheid des Heeren van onze Gods over de ziel." "Des Konings dochter is geheel verheerlijkt inwendig; haar kleding is van gouden borduursel." De Geest Gods neemt de heerlijkheid van Christus, en bekleedt de ziel daarmee: (2 Kor. 3:18) "En wij allen met ongedekt aangezicht de heerlijkheid des Heeren als in een spiegel aanschouwende, worden naar hetzelfde beeld in gedaante veranderd, van heerlijkheid tot heerlijkheid, als door des Heeren Geest.' Wij hebben een zeer verheven beschrijving van de heerlijkheid van dit geestelijk koninkrijk in Jes. 54, zelfs wanneer het in verdrukking is, en door onweders van tegenspoed en ellende voortgedreven wordt; wanneer de wereld er geen gedaante of heerlijkheid in kan zien; (vers 11, 12) "Ziet Ik zal uw stenen gans sierlijk leggen, en ik zal u op saffieren grondvesten, En uw glasvensters zal Ik kristallijnen maken, en uw poorten van robijnstenen, en uw ganse landpale van aangename stenen."

7° Het is een aanzienlijk koninkrijk en dat is geen wonder, want het is het koninkrijk Gods. Uit dit koninkrijk wordt hem een grotere schatting van eer en heerlijkheid toegebracht, dan uit de gehele wereld daar buiten: "Dit volk heb ik mij geformeerd, zij zullen Mijn lof vertellen." Daarom dragen zij de naam van "eikenbomen der gerechtigheid, een planting des Heeren, opdat Hij verheerlijkt worde." Die ziel, die het koninkrijk Gods binnen zich heeft wordt waarlijk aanzienlijk. Zij zijn Gode gemaakt tot koningen en priesters, een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterdom, een verkregen volk: zij zijn de heerlijken van de aarde, en veel voortreffelijker dan de overigen in de wereld. "Van toen af, dat gij kostelijk zijt geweest in mijn ogen, zijt gij verheerlijkt geweest, en Ik heb u liefgehad; daarom heb Ik mensen in uw plaats gegeven, en volken in plaats van uw ziel. Ik heb Egypte, Morenland en Seba gegeven tot uw losgeld, in uw plaats."

8° Het is een zeer kostbaar, en door de Zoon van God duur gekocht koninkrijk; het kostte Hem de arbeid van Zijn ziel voordat het in het hart kon worden opgericht. Ieder greintje genade, door de Geest des Heeren in de ziel gewerkt, is door bloed gekocht, en dat niet door gewoon bloed, maar door het beste bloed van de ganse schepping: "Wetende, dat gij niet door vergankelijke dingen, zilver of goud, verlost zijt uit uw ijdele wandeling, die u van de vaderen overgeleverd is, maar door het dierbaar bloed van Christus." De verlossing van de ziel is te kostelijk, en zou in eeuwigheid ophouden, als er dit rantsoen niet voor gevonden was.

9° Het is een bloeiend, vooruitgaand koninkrijk: (Psalm 92:13) "De rechtvaardige zal bloeien als een palmboom; hij zal wassen als een cederboom op Libanon." Weliswaar bloeit en groeit dit koninkrijk niet op een waarneembare wijze, want het wordt zeer onderdrukt en aangevallen door de kracht van de verzoeking, verdrukking en benauwdheid; de hel en de aarde zoeken het voortdurend te smoren en te onderdrukken, doch het groeit toch voortdurend, want het verkrijgt krachten uit zwakheid. De grote Koning heerst met zoveel vaardigheid in dit koninkrijk, dat Hij zelfs de aanvallen van de vijand dienstbaar maakt, en alle drukkende bedelingen tot voordeel doet strekken van de ware belangen van dit koninkrijk, volgens de belofte: (Rom. 8:28) "En wij weten, dat dengenen, die God liefhebben alle dingen medewerken ten goede, namelijk dengenen, die naar Zijn voornemen geroepen zijn."

10° Het is een blijvend, een eeuwig koninkrijk: en geen wonder, want het is het koninkrijk Gods. De eeuwige God is Koning van dit koninkrijk, en Zijn heerschappij is een eeuwige heerschappij, die niet vergaan zal, en Zijn koninkrijk zal niet verdorven worden (Dan. 7:14). Het is op een eeuwig fundament gebouwd, namelijk op Christus, de Rots der eeuwen, een beproefde Steen, een vast Fondament; en "wat zou de rechtvaardige doen, als dit fundament omgestoten kon worden?" (Eng. Overz. van Psalm 11:3). Het voorrecht van dit koninkrijk is een eeuwig verbond: (Jer. 32:40) "En Ik zal een eeuwig verbond met hen maken." Het is omringd met muren, die eeuwig zijn, namelijk de volmaaktheden van een oneindige God, die er rondom zijn, gelijk de bergen rondom Jeruzalem. Zo heb ik u enige van de hoedanigheden van dit koninkrijk Gods opgenoemd, dat binnen de ziel van de gelovige is.

VI. Het zesde punt was, aan te tonen hoeveel beter de zaken van binnen er uitzien, wanneer het koninkrijk Gods in de ziel is opgericht.

Ik zal mijzelf over dit punt moeten bekorten, omdat ik hiervan bij de behandeling van het vorige punt reeds veel heb aangehaald. Ik zal daaraan alleen toevoegen, dat, door de oprichting van dit nieuwe koninkrijk, de regering geheel anders is dan die tevoren was.

- (1) Een nieuwe Koning heeft de troon in het hart beklommen. Christus, "de Koning der koningen, de Overste van de koningen van de aarde," heerst waar de duivel zijn troon had. O wat een gelukkige verandering is dit; de Vorst des levens, in de plaats van de god van deze eeuw.
- (2) Nieuwe wetten zijn in dit koninkrijk ingevoerd; "de wet des Geestes des levens," in plaats "van de wet der zonde en des doods." De zonde schreef de ziel de wet voor, en zij was geheel onder haar gebied, doch nu is die mens onder de wet van Christus.
- (3) In plaats van vroegere dienstbaarheid is nu vrijheid ingevoerd. De mens was onder de dienstbaarheid van de zonde, de duivel, de wereld, de vloek en de dood; doch nu is hij door de Zoon vrijgemaakt, en zo is hij waarlijk vrij, gebracht tot de heerlijke vrijheid van de kinderen Gods. Het is een vrijheid om de Heere te dienen, en de weg van Zijn geboden te lopen.
- (4) Een nieuw licht is ingekomen, in plaats van de duisternis, die voorafging, daarom wordt gezegd, dat hij is overgezet uit de macht van de duisternis tot Gods wonderbaar licht. De Zon der gerechtigheid gaat op, en "de Heere wordt die mens tot een eeuwig licht, en zijn God tot zijn sierlijkheid" (Jes. 60:19).
- (5) De mens krijgt een nieuwe geest; niet de geest van de wereld, maar de Geest, die uit God is, waardoor hij weet de dingen, die hem van God om niet geschonken zijn; "een Geest der wijsheid en der openbaring, een Geest der genade en der gebeden." Van Kaleb en Jozua staat geschreven, dat een andere geest met hen was, dan met de overigen van de goddeloze Israëlieten.

- (6) De mens krijgt een nieuwe wil, in plaats van de weerspannige wil en de ijzeren zenuw; hij wordt gewillig gemaakt om het met de wil van God eens te zijn: "Heere! wat wilt Gij dat ik doen zal?"
- (7) Een nieuw voorwerp van vertrouwen wordt in de ziel opgericht. Vroeger vertrouwde hij op een vlezen arm, doch nu vertrouwt hij op de levende God; tevoren vertrouwde hij op toevluchten van de leugens, doch nu vertrouwt hij alleen op het fundament, dat God in Sion gelegd heeft.
- (8) Hij krijgt een nieuwe hoop. Vroeger hoopte hij op hetgeen niets is, maar nu is met Israël zijn hoop op de Naam des Heeren, op een God in Christus, en "hij neemt de toevlucht tot de in het Evangelie voorgestelde hoop, welke is als een anker der ziel, hetwelk zeker en vast is, en ingaat in het binnenste des voorhangsels, daar de Voorloper, voor ons, is ingegaan" (Heter. 6:19).
- (9) Hij krijgt een nieuwe liefde tot de Heere, in plaats van zijn vorige vijandschap tegen God, zodat hij met zekere mate van oprechtheid kan zeggen, dat hij "de Heere zijn God liefheeft met geheel zijn hart, met geheel zijn ziel, met al zijn kracht, en met geheel zijn verstand.' Hij verlustigt zich in de Heere, en tot Zijn Naam, en tot Zijn gedachtenis is de begeerte van zijn ziel" (Jes. 24:8).
- (10) Wanneer het koninkrijk Gods wordt opgericht, wordt hem aanstonds een nieuw hart gegeven. Het hart was tevoren een stenen rotsachtig hart, dat niet wilde zwichten voor het Woord Gods, noch voor Gods roede. Doch nu heeft hij een vlezen hart gekregen: (Ezech. 36:26) "En ik zal u een nieuw hart geven, en zal een nieuwe geest geven in het binnenste van u; en ik zal het stenen hart uit uw vlees wegnemen, en zal u een vlezen hart geven." Hiervan komt het dat de gedachten van het hart een andere wending nemen. De gedachten, die iedere ijdelheid nazwierven, gaan nu uit naar God, naar de levende God. Zodat die mens nu enigermate kan zeggen: "Mijn overdenking van Hem zal zoet zijn, ik zal mij in de Heere verblijden. Als ik van Uwer gedenk op mijn legerstede en aan U peins in de nachtwaken, zal mijn ziel als met smeer en vettigheid verzadigd worden." Zodat u uit dit alles ziet welk een wonderlijke verandering gewerkt wordt door de oprichting van dit koninkrijk Gods binnen de ziel. "Zo dan indien iemand in Christus is, die is een nieuw schepsel; het oude is voorbijgegaan, ziet, het is alles nieuw geworden. En al deze dingen zijn uit God, die ons met Hemzelf verzoend heeft door Jezus Christus, en ons de bediening van de verzoening gegeven heeft. Want God was in Christus de wereld met Zichzelf verzoenende, haar zonden haar niet toerekenende, en heeft het Woord der verzoening in ons gelegd. "Zo zijn wij dan gezanten van Christus wege, alsof God door ons bede, wij bidden van Christus wege, laat u met God verzoenen. Want die, die geen zonde gekend heeft, heeft Hij zonde voor ons gemaakt, opdat wij zouden worden rechtvaardigheid Gods in hem." Amen.